

1. Был день, когда пришли сыны Божии предстать пред Господа; между ними пришел и сатана предстать пред Господа.

УПО: І сталося одного дня, і поприходили Божі сини, щоб стати перед Господом: і прийшов також сатана поміж ними, щоб стати перед Господом.

KJV: Again there was a day when the sons of God came to present themselves before the LORD, and Satan came also among them to present himself before the LORD.

2. И сказал Господь сатане: откуда ты пришел? И отвечал сатана Господу и сказал: я ходил по земле и обошел ее.

УПО: І сказав Господь до сатани: Звідки ти йдеш? А сатана відповів Господеві й сказав:

KJV: And the LORD said unto Satan, From whence comest thou? And Satan answered the LORD, and said, From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.

3. И сказал Господь сатане: обратил ли ты внимание твое на раба Моего Иова? ибо нет такого, как он, на земле: человек непорочный, справедливый, богобоязненный и удаляющийся от зла, и доселе тверд в своей непорочности; а ты возбуждал Меня против него, чтобы погубить его безвинно.

УПО: І сказав Господь до сатани: Чи звернув ти увагу на раба Мого Йова? Бо немає такого, як він, на землі: муж він невинний та праведний, який Бога боїться, а від злого втікає. І він ще тримається міцно в своїй невинності, а ти намовляв був Мене на нього, щоб без приводу його зруйнувати...

KJV: And the LORD said unto Satan, Hast thou considered my servant Job, that there is none like him in the earth, a perfect and an upright man, one that feareth God, and escheweth evil? and still he holdeth fast his integrity, although thou movedst me against him, to destroy him without cause.

4. И отвечал сатана Господу и сказал: кожу за кожу, а за жизнь свою отдаст человек все, что есть у него;

УПО: І відповів сатана Господеві й сказав: Шкіра за шкіру, і все, що хто має, віддасть він за душу свою.

KJV: And Satan answered the LORD, and said, Skin for skin, yea, all that a man hath will he give for his life.

5. но простри руку Твою и коснись кости его и плоти его, --благословит ли он Тебя?

УПО: Але простягни но Ти руку Свою, і доторкнись до костей його та до тіла його, чи він не зневажить Тебе перед лицем Твоїм?

KJV: But put forth thine hand now, and touch his bone and his flesh, and he will curse thee to thy face.

6. И сказал Господь сатане: вот, он в руке твоей, только душу его сбереги.

УПО: І сказав Господь до сатани: Ось він у руці твоїй, тільки душу його бережи!

KJV: And the LORD said unto Satan, Behold, he is in thine hand; but save his life.

7. И отошел сатана от лица Господня и поразил Иова проказою лютою от подошвы ноги его по самое темя его.

УПО: І вийшов сатана від лица Господнього, та й ударив Йова злим гнояком від стопи ноги його аж до його черепа...

KJV: So went Satan forth from the presence of the LORD, and smote Job with sore boils from the sole of his foot unto his crown.

8. И взял он себе черепицу, чтобы скоблить себя ею, и сел в пепел.

УПО: А той узяв собі черепка, щоб шкребти себе. І він сидів серед попелу...

KJV: And he took him a potsherd to scrape himself withal; and he sat down among the ashes.

9. И сказала ему жена его: ты все еще тверд в непорочности твоей! похули Бога и умри.
(1)

УПО: І сказала йому його жінка: Ти ще міцно тримаєшся в невинності своїй? Прокляни Бога і помреш!...

KJV: Then said his wife unto him, Dost thou still retain thine integrity? curse God, and die.

10. Но он сказал ей: ты говоришь как одна из безумных: неужели доброе мы будем принимать от Бога, а злого не будем принимать? Во всем этом не согрешил Иов устами своими.

УПО: А він до неї відказав: Ти говориш отак, як говорить яка з божевільних!... Чи ж ми будем приймати від Бога добре, а злого не приймем? При всьому тому Йов не згрішив своїми устами...

KJV: But he said unto her, Thou speakest as one of the foolish women speaketh. What? shall we receive good at the hand of God, and shall we not receive evil? In all this did not Job sin with his lips.

11. И услышали трое друзей Иова о всех этих несчастьях, постигших его, и пошли каждый из своего места: Елифаз Феманитянин, Вилдад Савхейнин и Софар Наамитянин, и сошлись, чтобы идти вместе сетовать с ним и утешать его.

УПО: І почули трое приятелів Йовових про все те нещастя, що прийшло на нього, і поприходили кожен з місця свого: теманянин Еліфаз, шух'янин Біддад та нааматянин Цофар. І вмовилися вони прийти разом, щоб похитати головою над ним та потішити його.
KJV: Now when Job's three friends heard of all this evil that was come upon him, they came every one from his own place; Eliphaz the Temanite, and Bildad the Shuhite, and Zophar the Naamathite: for they had made an appointment together to come to mourn with him and to comfort him.

12. И подняв глаза свои издали, они не узнали его; и возвысили голос свой и зарыдали; и разодрал каждый верхнюю одежду свою, и бросали пыль над головами своими к небу.

УПО: І звели вони здалека очі свої, і не пізнали його... І піднесли вони голос свій, та й заголосили, і роздерли кожен одежу свою, і кидали порох над своїми головами аж до неба...

KJV: And when they lifted up their eyes afar off, and knew him not, they lifted up their voice, and wept; and they rent every one his mantle, and sprinkled dust upon their heads toward heaven.

13. И сидели с ним на земле семь дней и семь ночей; и никто не говорил ему ни слова, ибо видели, что страдание его весьма велико.

УПО: І сиділи вони з ним на землі сім день та сім ночей, і ніхто не промовив до нього ні слова, бо вони бачили, що біль його вельми великий...

KJV: So they sat down with him upon the ground seven days and seven nights, and none spake a word unto him: for they saw that his grief was very great.